

skulde være bange for, men man maa ogsaa være bange for, at dette Hensyn tages af ganske andre Autoriteter. I ethvert Tilfælde maa jeg tilstaae — jeg er ikke Jurist, men det forekommer mig besynderligt, at Grundlovens § 87 skulde kunne anvendes paa saadanne Eendomme, som man fratager vedkommende Eiere for at forstjønne en ældre Vej; det stemmer aldeles ikke med min Forestilling om Expropriationens Berettigelse. Da nu altsaa, saa at sige, alle Vedkommende mere eller mindre — Graden kan jeg ikke afgjøre, da jeg ikke har de Documenter, som vise dette — have fraa raadet at anvende Kjøbenhavns Byggeslov paa det omhandlede District, maa det jo aabenbart være meget talende Grunde, der skulde kunne bevæge Justitsministeriet til alligevel at forelægge et Lovforslag derom. Nu siger den ærede Minoritet i Udvalget, at det er paatrængende nødvendigt, at „Byggefriheden paa det under Spørgsmaal værende Terrain søges begrændset, medens det endnu er Tid, og at de fornødne Foranstaltninger tages for at sikke det hensigtsmæssige Anlæg af Gader og Veie“ o. s. v. Den ærede Viceformand har talt om den Skandale, der har fundet Sted med Hensyn til Byggefriheden paa Blaagaardsveien. Blaagaardsjorderne høre nu forøvrigt ikke herhen; der kan maasse være foresaldet Skandaler paa en Deel af det District, hvorom Taler er; men jeg maa hertil gjøre den Bemærkning, at Lovudkastet i saa Henseende gaaer langt udenfor sit berettigede Formaal. Om der end i Districtet skulde — hvad jeg hyerken skal negte eller bekræfte, da jeg ikke kjender alle Dele deraf — findes enkelte Afdelinger, større eller mindre, hvor det er nødvendigt at stride til ved Lov at foreskrive Regler for Bygningerne, saa er det ligesaa vist, at der for en ikke ringe, jeg tør sige for en temmelig betydelig Deel deraf aldeles ikke foreligger en saadan Nødvendighed. Det forekommer mig, at, naar man læser Udkastets § 1 — det er navnlig § 1, som jeg ikke billiger og som jeg derfor ogsaa har tilladt mig at stemme imod — saa skulde man troe, at man er kommet til de Grændser, der i denne Paragraph er opstillet ved at faste et Nie paa Kortet. Nu skal det ikke nægtes, at, naar man seer paa Kortet, seer det meget ri-

meligt ud at sætte Grændsen der, hvor den er sat, ved Sammenstødet af Grøndalsaaen og Bygteaaen mod Vest over ad Carlsberg til; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at en ikke ringe Deel af den nordvestlige Deel af dette District indtages af Landbohøjskolen og dens Jorder. Nu troer jeg ikke, at Nogen behøver at være bange for, at Landbohøjskolens Dyserelse skulde stride mod Bygningslovens Forskrifter eller mod fornuftige Bygningsprinciper; i den Henseende kan man være aldeles beroliget. Fremdeles veed vistnok Enhver, at til Landbohøjskolen er det nødvendigt at have et vist Areal til derpaa at foretage Forsøg og Øvelser; der kan altsaa ikke opstaae Bygninger paa dette Stykke af Districtet, man kan være aldeles tryk i den Retning. At Landbohøjskolens Bestyrelse i andre Henseender skulde forsømme de hygieiniske Hensyn, er der heller ingen Grund til at antage. Dette er nu en ikke ringe Deel af det District, hvorom Taler er her; men lige tæt op til den Vej, der er ved Landbohøjskolen, nemlig Bylovsveien, støder et andet District af ikke mindre Omfang, og paa dette District ere alle Parcelterne afhandede til de nuværende Bestdere ifølge Bestingelser i Kjøbecontracterne og Skjøderne, som opstille ganske anderledes strenge Regler end Kjøbenhavns Byggeslov. Paa hver Parcel, som er omtrent 4000 □ Alen — nogle større, kun ganske enkelte mindre — maa der ifølge de i Kjøbecontracterne og Skjøderne fastsatte Regler ikke bygges til mere end een Familie, og ikke over 2 Etager. En Parcel, hvor der kun boer een Familie, risikerer ikke synderlig at blive anvendt til saadant Brug, som kunde være generende for Andre. Fremdeles staaer der i Kjøbecontracterne og Skjøderne, at der ikke indenfor 200 Alens Afstand fra Veien maa opføres nogen Bygning, hvori der drives et af de i Loven af 10de Marts 1852 omhandlede, for Sundheden skadelige Næringsveie. Med Hensyn til Veiene, da er Bylovsveien overtaget af Landbohøjskolen, og den er nu i Sommer fuldstændigt chauseret, og der er ingen Tvivl om, at Landbohøjskolen vil, saaledes som den ved Contract er forpligtet til, holde denne Vej i tilbørlig Stand. Det forekommer mig altsaa, at denne Lov har et ganske andet